

to baje imela nekako v tistem času, kolikor je sedaj znano, samo dve seji. V prvi seji si bo zbornica izvolila predsedstvo, zapisnikarje itd., v drugi seji se pa bo vršila prisega novega cesarja. Redno zasedanje državne zbornice se bo vršilo še le v mesecu marecu.

Visoko odlikovanje kranjskega pešpolka št. 17.

Naš cesar je izdal sledeče armadno povelje: Hočem, da bo moj prvorojeni sin, katerega mi je podarila milost božja, pripadal od sedaj naprej k armadi in ga imenujem za polkovnega imejitelja pešpolka št. 17, kateri se naj imenuje od sedaj naprej „prestolonaslednik.“

Z odlikovanjem junaškega pešpolka št. 17 je naš cesar odlikoval ves slovenski narod in vse slovensko junaštvo. V zahvalo za odlikovanje naših vrh' slovenskih junakov kličemo: Bog živi našega cesarja Karola I.! Bog živi našega cesarjeviča Otona!

Nove deželne naklade na vino, vinski mošt in vinsko drozgo.

Brez deželnega zbora, ki ima edini pravico, nalagati nove davke, proti volji obeh kmetskih zastopnikov in kljub utemeljenemu ugovoru zastopnika Slovenskega Stajerskega odbornika dr. Verstovškega je deželni odbor sklenil na predlog finančnega referenta dr. pl. Kaana, da uvede davek na vino, ki ni že podvržen užitinskemu davku.

Ce se potrdi ta postava, se bodo naprtila tako dalekosežna bremena vinogradnikom, da že moramo danes opozoriti na ta davek. Obdačilo se bode vino in vinski mošt z 9.5 K na 1 hektoliter ali 9.5 vin. za liter, oziroma za vinski mošt na 7.14 K. Ta davek bode moral plačati vsakdo, ki nima vina obdačenega z državnim davkom ali užitnino. Krčmarji plačajo užitnino, so torej deželne davke prosti. Pač pa bi moral plačati za vsak liter 9.5 v vinogradnik sam, kolikor ga popije doma ali kolikor ga popijejo njegovi posli. Ta davek bi bil nekaj najhujšega, da bi bil prisiljen pridelovalec plačevati za sebe, za družino in posle davek na svoj lastni pridelok in za lastno uporabo. Davek bode moral plačati pa tudi vsak posameznik, ki pije vino doma in ne zahaja v gostilne.

Kmet-vinogradnik bode moral naznaniti svoje pridelke deželnemu odboru. Kakor hitro odproda vino ali vinski mošt, mora naznaniti kupca in njegovo naslov. Če je dotični kupec krčmar, se temu naloži državni davek, užitnina, če je pa kupec privatna oseba, mora ta plačati deželne doklade. Kmet-vinogradnik pa plača deželne doklade za vino, katero je popil doma in ga je porabil za domače potrebe. Če vinogradnik proda vse vino, ga davek ne doleti, le ga mora plačati vedno kupec; toda ravno v tem tisti za bodočnost velika nevarnost za naše vinogradništvo. Dobro se še spominjamo, da naši vinogradniki niso mogli za ceni denar prodati svojega vina, ostalo jim je, da so ga morali spiti doma. Kako pa naj kmet v takem slučaju poplača se visoki davek? Neverjetno je, da si večina deželnega odbora le upa, naložiti tako breme vinogradnikom! Poleg tega se bode vršilo povsod vohunstvo in ovađuštvo. In še več! Uradnik ima pravico vsak čas in kolikokrat se mu zdi potrebno, pregledati kleti kmeta in tudi posameznika. Kam bodeimo prišli, če ne bodeimo brez skrbi in prosto več mogli uravnavati svojega čela na svojih gospodarstvih, ampak morali z uradniki, kadar se jim zdi primerno, hoditi v kleti? Kako si misli deželni odbor, da naj plačuje slovenskoštajerski kmet za svojo izabelo, katero pridelava in večinoma le doma porabi za posle in družino, 9.50 K za hektoliter? To je neznosni davek! Posledica bode, da bodo kmetje opuščali svoje vinograde. Vinogradništvo sploh, ki je tako važna panoga našega gospodarstva na slovenskem Stajerskem, bode propadalo. Posestnik se z veliko težavo bori leto za letom z raznimi uimami in škodljivci, obdelovanje ga stane torej veliko denarja, sedaj mu pa natvezajo še novi davek. Večina deželnega odbora je prizadela s tem sklepom vinogradniškemu prebivalstvu Spodnjega Stajerskega najhujši udarec, posebno če se pomisli, da morajo imeti posestniki pijačo za posle, ker jih sicer ne dobijo. Za vso to še tako slabo pijačo, kakor izabelo i. t. d., bode plačeval približno 10 v za liter, dasi ostane prost takega davka srednji in gornji del dežele za sadni mošt, kateri je čisto boljši kakor kaka domača pijača pri nas. Odnor proti temu davku je bil od strani slovenskega odbornika velik, z vsemi dovoljenimi sredstvi se ga bodo branili tudi poslanci in vse ljudstvo.

Kako se naj branimo nove deželne naklade!

Deželni odbor Stajerski je v seji pretelkega tedna proti glasovoma dr. Verstovškega in Hagenhofer-

ja sklenil, da se pobira deželna naklada na vino, vinski mošt in vinsko drozgo v visocini 9.50 K za hektoliter. Osrednja vlada se mora kajpada ta sklep potrditi in mu pripoznati postavno moč. Zato je še sedaj za vse, ki tega davka ne odobravajo, dolžnost in čas, da se pravočasno oglašijo pri c. kr. vladi v Gradcu in posebno na Dunaju. Na vsak način se je treba obrniti na ministrsko predsedstvo, dobro je tudi narediti ulogo na finančno ministrstvo, poljedeljsko ministrstvo in c. kr. namestništvo v Gradcu.

Okrajni zastopi, občine, kmetijske podružnice se sedaj naj podvzajo, ako hočejo, da se naklada ne naloži. Sedaj še je čas, pozneje bo vse prepozno. V naslednjem podajemo obrazec prošnje, ki se seveda lahko poljubno spremeni.

Visoko c. kr. ministrsko predsedstvo, Dunaj! Stajerski deželni odbor je sklenil, pobirati deželno naklado na vse vino, vinski mošt in vinsko drozgo, ki ni že podvrženo državnemu ali občinskemu užitinskemu davku, v višini 9.50 K na 1 hektoliter.

Izmera davka, 9.50 za hl, je silno velika in pomeni ugonobitev vinogradništva na Stajerskem. Noben posestnik si ne bo prideloval tako druge domače pijače. Z uničenjem vinogradništva bi odpadla za državo precejšnja davčna svota, ker se na Stajerskem nahajajo vinogradi skoraj izključno v bregovatih krajih, kjer se ne morejo gojiti kulture, ki bi se enako izolačale. Nadalje je treba pomniti, da se vinogradništvo na Stajerskem še ni prenovilo proti trtni uši ali še vsaj ni prebolelo tega prenavljanja, vsled česar bi bila naklada za vinogradnike v podvojeni meri občutljiva. Tudi so v sedanjem času delavci in delo, n. pr. galica, kolje, vezila, sodi itd. neizmerno dragi, ako se sploh dajo dobiti.

Da bo vinska trgovina s Stajerskim vinom vsled nove naklade silno otežkočena, če ne naravnost onemogočena, je brez vsakega dvoma.

Postavni načrt je, kakor smo dognali, zelo pomankljiv in nepopoln. Najslabša, samo za domačo pijačo uporabna vina, n. pr. izabela, so ravno tako visoko obdačena, kakor vina najslabše kakovosti, čeprav se ne dajo niti kakovost niti njih cene v trgovini niti primerjati. Vsaj za domačo uporabo neobhodno potrebna množina bi morala biti naklade popolnoma prosta, za kar pa se v načrtu ni poskrbelo. Vse za dom namenjeno vino se obdači takoj kot mošt, pri čemur se ne upošteva, da se že prej kot v teku 5 let s pretakanjem, osušenjem, sploh kletarjenjem izgubi količine gotovo vsaj ena tretjina. Tudi na moštne nesreče se zakonski načrt ne ozira.

Deželni odbor sicer zatrjuje, da so naklade nameravane samo za prihodnje leto in da pri sedanjih visokih cenah nikakor niso občutljive. Toda znano je, da se enkrat upeljane naklade ne ukinejo več, a visoke cene pa bodo minile in so sedaj do gotove višine opravilčne zaradi neizmerno podražene pridelovanja.

Z ozirom na vse to prosimo v imenu Stajerskega vinogradništva, da visoko c. kr. ministrsko predsedstvo ne privoli v to, da postane načrt Stajerskega deželnega odbora za naklade na vino, vinski mošt in vinsko drozgo postava.

Kraj, dan, podpis.

Rumunsko bojišče.

Naši prodirajo od zahodne in jugozahodne strani proti rumunskemu glavnemu mestu Bukarešti. Dne 23. novembra smo zasedli mesti Orsovo in Turn-Severin ob Donavi, Mackensenev čete so ta dan na več mestih prekorale Donavo, naši so naslednje dni prekorali reko Aluto, zavzeli mesti Rimnik Valcea (ob Aluti jugozahodno od Kampolunga) in pa Curtea d'Arges (vzhodno od Rimnika). Mackensen je zavzel te dni mesti Aleksandrija (70 km jugozahodno od Bukarešte) in Jurjevo ob Donavi (dobrih 50 km južno od Bukarešte).

Cela četrtina Rumunije je že sedaj v naših rokah.

Bukarešta, glavno mesto Rumunske, je ogroženo od naših armad od treh strani in sicer: od juga na črti Donava - Jurjevo - Aleksandrija - Aluta; od zahoda na črti izliv Alute - reka Velde - mesto Rimnik Valcea in na severu na črti: Curtea d'Arges - Kampolung - Sinaja - prelaz Bodza. Mogočen štirikot naših prodirajočih armad se proti Bukarešti vedno bolj zožuje. Od severa in zahoda imajo naši do Bukarešte samo še 90 do 100 km, od juga pa samo do 50 km hođa.

Na prostoru pred Bukarešto se utegne biti že prihodnje dni velika bitka, ker se sovražnik silno ojačuje. Rumunsko ljudstvo beži ne samo iz Bukarešte, ampak tudi iz cele pokrajine zahodno od glavnega mesta.

V zasedenem zahodnem rumunskem kotu, ki se imenuje Vlahija in je najrodovitnejši del Evrope, so naši dobili veliko plena. Vpljenjene zaloge žita, moke, riža, živine, kave itd. so ogromne. Velike vojaške in delavske čete spravljajo uplenjeno blago v naše kraje.

Donava je od Orsove do Črnevođe v Dob-

ruči prosta. Po tem veletoku mrgoli prevoznih ladij in parnikov, ki vozijo navzdol vojno gradivo, a navzgor pa uplenjeno blago.

V Dobruči nič novega. Na mesto našega cesarja Karola I. je vrhovno poveljstvo naših čet v Rumuniji prevzel nadvojvoda Jožef.

Rusko bojišče.

Na ruski fronti je nastopil hud mrz. Od morja do Karpatov večinoma mr. V vodstvu ruske zunanje in notranje politike je nastopila sprememba. Dosedanji minister zunanjih zadev in ministrski predsednik Stürmer, ki se je bolj nagibal k mirni stranki, je moral odstopiti. Na njegovo mesto je prišel minister Trepov, ki je baje pristaš struje, ki hoče brezobzirno nadaljevanje vojske.

Italijansko bojišče.

Nekateri dni se sicer na italijanskem bojišču oglašajo na obeh straneh topovi, sicer pa nič posebnega. Italijani so baje že te dni nameravali pričeti z deseto ofenzivo na Primorskem, ki so jo pa za sedaj opustili, ker so baje naši postavili na kraško fronto močno artilerijo.

Macedonsko bojišče.

V dolini vzhodno, severno in severno-zahodno od Bitolja ter ob reki Crni hudi boji. Velik naval Sarraillove armade na bolgarsko-nemške postojanke na črti Trnovo-Makovo-Grunište dne 27. novembra je bil odbit. Sovražne izgube so bile zelo velike. Četverospozum zahteva od Grčije, da mu izroči vse topove, puške in sploh vsa vojaška skladišča za orožje in strelivo. Zahtevi se bo morala Grčija skoro gotovo udati. Na četverospozumovo zahtevo so morali vsi poslaniki Avstrije, Nemčije, Bolgarije in Turčije zapustiti Atene. Venizelosova vlada v Solunu je napovedala vojsko Bolgariji, Avstriji, Nemčiji in Turčiji. V nekaterih delih stare Grčije so izbruhnili nemiri.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču vsled trajno slabega vremena razven običajnih artilerijskih bojev nobenih posebnih dogodkov.

Naše žrtve za domovino.

Iz Slivnice pri Mariboru se nam piše: Dne 8. septembra t. l. popoldne smo pokopali tukaj telesne ostanke nam ljubega Konrada Ledinek, desetnika pionirjev, ki je umrl vsled ran na soški fronti v graški bolnišnici dne 5. septembra. Bil je rojen dne 20. februarja 1888 in izučen stavbeni mizar. Ko je tri vojaška leta doslužil, je bil nameščen kot mestni stražnik na Dunaju do izbruha vojske. Starši, sorodniki in nevesta globoko žalujejo za dobrim junakom. — Dne 25. oktobra t. l. pa smo spet položili truplo 23letnega topničarja Janeza Lešnika, p. d. Grilov Hanči, ki je umrl dne 20. oktobra v dunajski bolnišnici. Bil je na laški fronti tuško ranjen in se zdravil v Tridentu, Inomostu in Dunaju. Bil je odlikovan z bronasto hrabrostno kolajno. Ker je bil mirnega značaja, je bil povsod priljubljen. Ob smrtni uri si je zapel svojo priljubljeno pesem, bil je namreč izvrsten goslar, in z njim izgubi Lešnikov zbor, ki je bil ob veselicah in gostijah tako priljubljen, svojo najboljšo moč. Njegov dedec Janez Pungartnik v Slivnici si ga je izbral za svojega naslednika, toda božja volja je drugače odločila, Obema se je želja izpolnila, da počivata v domači zemlji.

Zopet je pošta prinesla žalostno vest h dobri Skorjančevi rodbini v Bezini pri Konjicah, da je padel že drugi sin Karol. Spomladi so dobili poročilo, da je Jožef v Galiciji padel, sedaj pa, da je Karol pri Lokvici junaško se boreč za domovino, žrtvoval svoje življenje. Bila sta pridna fanta, za to je žalost staršev tem večja. Na italijanskem bojnem polju pa so še trije sinovi: Janez, Alojzij in Ferdinand.

Od Sv Benedikta v Slov. gor. nam pišejo: Zadet od granate dne 9. novembra je dal svoje mlado življenje za domovino Anton Lejca iz Zagajskega vrha. Sla je, ljubi Anton, Tvoja duša tja gor k očetu in materi, za Teboj pa vokalio Tvoji mladi bratje in sestre, sedaj še bolj osirotili Prosi pri Bogu za nas in svojo ljubljeno domovino!